

ÁRSTÍÐIRNAR FJÓRAR

Wolfram Christ, hljómsveitarstjóri
Elfa Rún Kristinsdóttir, einleikari



SINFÓNÍUHLJÓMSVEIT
ÍSLANDS

2009/10

aðalstyrktaraðilar

BORGUN

Morgunblaðið



SINFÓNÍUHLJÓMSVEIT
ÍSLANDS

Tónleikar í Langholtskirkju 23. apríl kl. 19.30 og 24. apríl kl. 17

Wolfram Christ, hljómsveitarstjóri
Elfa Rún Kristinsdóttir, einleikari

ÁRSTÍÐIRNAR FJÓRAR

Antonio Vivaldi	Konsert í E-dúr RV 269, Vorið Allegro Largo Allegro. Pastorale
Astor Piazzolla	Vorið, úr <i>Cuatro estaciones porteñas</i>
Antonio Vivaldi	Konsert í g-moll RV 315, Sumarið Allegro non molto Adagio e piano – Presto e forte Presto
Astor Piazzolla	Sumarið, úr <i>Cuatro estaciones porteñas</i>
Hlé	
Astor Piazzolla	Haustið, úr <i>Cuatro estaciones porteñas</i>
Antonio Vivaldi	Konsert í F-dúr RV 293, Haustið Allegro Adagio molto Allegro
Astor Piazzolla	Veturinn, úr <i>Cuatro estaciones porteñas</i>
Antonio Vivaldi	Konsert í f-moll RV 297, Veturinn Allegro non molto Largo Allegro



Tónleikarnir eru hljóðritaðir og
verður þeim útvarpað síðar á Rás 1.

Vinsamlegast hafið slökkt á farsímum
á meðan tónleikum stendur.



Wolfram Christ hefur á undanförunum árum látið sífellt meira að sér kveða sem hljómsveitarstjóri, en hann á að baki feril sem einn fremsti lágfiðluleikari heims um áratuga skeið. Hann leiddi lágfiðludeild Berlínarfílharmóníunnar í yfir 20 ár, og hefur auk þess komið fram sem einleikari með þeirri sögufrægu hljómsveit yfir 60 sinnum, með stjórnendum á borð við Herbert von Karajan, Claudio Abbado, Bernard Haitink og Seiji Ozawa. Hann hefur hlotið fjölda verðlauna fyrir hljóðritanir sínar, meðal annars Grand Prix du Disques fyrir hljóðritun af tríói Debussys fyrir flautu, lágfiðlu og hörpu, og Grammy-verðlaun fyrir *Kammermusik*

nr. 5 eftir Hindemith, fyrir lágfiðlu og kammersveit.

Christ var skipaður prófessor við Tónlistarháskólann í Freiburg árið 1999 og árið 2005 gerði Claudio Abbado hann að listrænum stjórnanda við Mahler-akademíurnar í Ferrara og Potenza á Ítalíu. Þá hefur hann leikið með Hátíðarhljómsveitinni í Luzern, sem er skipuð leiðandi hljóðfæraleikurum úr fremstu hljómsveitum heims. Christ var listrænn ráðgjafi Tónlistarháskólans í Sídney árin 1995–2000 og þar hófst eiginlegur ferill hans sem hljómsveitarstjóri. Hann var aðalstjórnandi Kammersveitarinnar í Mannheim 2004–2008, og hefur á undanförunum árum komið fram meðal annars með Konunglegu dönsku hljómsveitinni í Kaupmannahöfn og Kammersveitunum í Basel, München og Stuttgart. Hann stjórnaði Simón Bolívar-hljómsveitinni í Venezuela í fyrsta sinn árið 2007 og starfar nú reglulega með þessari dáðustu æskulýðshljómsveit heims. Christ tók við stöðu aðalstjórnanda Kammersveitarinnar í Stuttgart haustið 2009.



Elfa Rún Kristinsdóttir er fædd á Akureyri árið 1985. Hún útskrifaðist af Diplómaþraut tónlistardeildar Listaháskóla Íslands vorið 2003 undir handleiðslu Guðnýjar Guðmundsdóttur og Auðar Hafsteinsdóttur. Frá hausti 2003 stundaði Elfa Rún nám við Tónlistarháskólann í Freiburg undir handleiðslu Rainers Kussmaul, en hún lauk námi þaðan í febrúar 2007 með hæstu einkunn. Hún býr nú í Berlín.

Elfa Rún hefur leikið með ýmsum kammer-sveitum og -hópum síðastliðin ár. Hún er fastur meðlimur Kammersveitarinnar Ísafoldar og Solistenensemble Kaleidoskop í Berlín en hefur einnig leikið með Balthasar Neumann Ensemble, Freiburger Bachorchester, Feldkirch Festival Orchester og Camerata Stuttgart auk fleiri kammerhópa í Þýskalandi. Elfa Rún hefur leikið einleik með ýmsum hljómsveitum og má þar helst nefna Sinfóníuhljómsveit Íslands, Sinfóníuhljómsveit áhugamanna, Royal Chamber Orchestra Tokyo og Akademisches Orchester Freiburg.

Elfa Rún hlaut fyrstu verðlaun í Johann Sebastian Bach-tónlistarkeppninni í Leipzig 2006. Hún hlaut Íslensku tónlistarverðlaunin sem „Bjartasta vonin“ árið 2006 og var einnig tilnefnd til hvatningarverðlauna Evrópska menningarsjóðsins Pro Europa. Elfa Rún lék síðast með Sinfóníuhljómsveit Íslands í mars 2009, fiðlukonsert nr. 2 eftir Sergei Prokofiev.

TÓNLISTIN Á ÍSLANDI

Það var árið 1931 sem konsert eftir Vivaldi hljómaði í fyrsta sinn á tónleikum hér á landi, fluttur af Karli Heller, sem kenndi um skeið við Tónlistarskólann í Reykjavík, og Hljómsveit Reykjavíkur undir stjórn Franz Mixa. Ekki var konsertinn þó úr Árstíðunum fjórum, heldur fiðlukonsert í a-moll, op. 3 nr. 6.

ANTONIO VIVALDI

Árstíðirnar fjórar



Konsertarnir fjórir eftir Antonio Vivaldi (1678–1741) sem bera yfirskriftina *Le quattro stagioni* hafa náð fáheyrðum vinsældum miðað við það sem gerist og gengur í klassíska tónlistarheiminum. Samkvæmt nýjustu tölum hafa *Árstíðirnar fjórar* verið gefnar út yfir 300 sinnum á hljómplötum og –diskum, oft í risaupplögum sem tíðkast fremur í öðrum geirum tónlistarinnar. Hljóðritun ítalska kammerhópsins I Musici frá 1955 komst í sögubækurnar og seldist í yfir 10 milljónum eintaka; túlkun Nigels Kennedy árið 1989 fór yfir tveggja milljóna markið. Þegar spurt er hvað valdi þessum gríðarlega áhuga verður fátt um skilmerkileg svör, þótt líklegt sé að hann stafi í bland af gripandi og aðgengilegu tónmálinu, glæsilegum virtúósatilþrifum einleiksfíðlunnar, og auðskiljanlegu „músík-prógrammi“ sem augljóslega glæðir ímyndunarafli hlustenda.

Vinsældir *Árstíðanna* eru þó ekki bundnar við nútímann. Konsertarnir voru útbreiddasta verk höfundarins á sinni tíð, fyrstu fjórir af tólf konsertum op. 8 sem komu út á prenti í Amsterdam árið 1725 og fóru eins og eldur í sinu um álfuna. Fimm árum síðar var *Vorið* tekið að hljóma við frönsku hirðina og ekki leið á löngu þar til önnur tónskáld voru farin að semja verk í svipuðum anda: Christoph Graupner samdi *Die vier Jahreszeiten* (1733) og Francesco Durante *Le quattro stagioni dell'anno* (1747). Engum tókst þó að leika eftir það sem Vivaldi hafði afrekað og ekkert árstíðaverk hefur náð teljandi vinsældum að undanskildum *Árstíðunum* eftir Joseph Haydn, sem eru af allt öðrum toga, viðamikil óratória fyrir kór, einsöngvara og hljómsveit.

Vivaldi samdi alls um 500 konserta – þar af yfir 230 fyrir einleiksfíðlu – og hann átti stóran þátt í að festa formið í sessi. Á titillblaði útgáfunnar 1725 er þess getið að áttundi ópusinn sé tileinkaður ungverska greifanum Wenzel von Morzin, sem var mikill velgjörðarmaður Vivaldis. Tónskáldið getur þess í formála að greifinn hafi fyrir nokkru látið í ljós sérstaka hrifningu sína á *Árstíðunum*, sem þýðir að einhver tími hlýtur að hafa liðið frá því að Vivaldi festi þær á blað og þar til þær birtust á prenti. Nú er talið að *Árstíðirnar* séu samdar um eða skömmu fyrir árið 1720.

Nótunum fylgdu fjórar sonnettur, ein fyrir hvern konsert, og er jafnvel talið að Vivaldi hafi ort þær sjálfur. Í nóttunum standa síðan bókstafir sem vísa í ákveðnar

TÓNLISTIN Á ÍSLANDI

Björn Ólafsson lék Sumarið úr Árstíðum Vivaldis á tónleikum
Sinfóníuhljómsveitarinnar í Þjóðleikhúsinu í október 1951 undir stjórn Róberts
A. Ottóssonar. Vel má vera að það hafi verið í fyrsta sinn sem verkið heyrðist á
tónleikum á Íslandi, að minnsta kosti með hljómsveitarundirleik.

línur ljóðsins. Það var ofarlega í huga tónskáldsins að leita nýrra leiða til að lýsa í tónlist atburðum tengdum náttúrunni. Af tólf konsertum í safninu ópus 8 eru auk *Árstíðanna* fiðlukonsertar með yfirskriftina *La tempesta di mare* (Hafstormur) og *La caccia*, sem lýsir veiðiferð; um svipað leyti samdi hann einnig konsertana *Il gardellino* (Þistilfinkan), *La notte* (Nóttin), og fjóra flautukonserta sem því miður hafa glatast, en titlar þeirra segja til um yrkisefnin: *La Francia* (Frakkland), *La Spagna* (Spánn), *L'Inghilterra* (England) og *Il Gran Mogul* (Indland).

Í tónlistinni kennir ýmissa grasa. *Vorið* og *Haustið* eru ljúfir og leikandi konsertar þar sem náttúran skartar sínu fegursta; í hinum fyrrnefnda má heyrja þyt vorvindanna, hundgá og fjörlega sveitadansa, en í þeim síðari hafa veraldlegar lystisemdir náð yfirtökunum. Í frumútgáfunni ber sérkennilegur hægi kaflinn yfirskriftina *Ubriachi dormienti*, eða Svefn hinna ölvuðu, en lokabátturinn er fjörug lýsing á veiðiferð. *Sumarið* og *Veturinn* sýna náttúruna í grimmara ljósi. Eyðileggingarmáttur náttúrunnar fær hljómgrunn í kröftugum stormköflum sumarsins, og þar fá bæði hljómsveit og einleikari nóg að iðja með hröðum tónarunum. Ekki er þó síður eftirminnilegt upphafið að fyrsta þættinum, þar sem tónlistin hreyfist vart spönn frá rassi. Í mestu hitasvækjunni getur maður sig varla hreyft. *Veturinn* er ískaldur og ekki laust við að tennurnar glamri í frostinu. Aðeins í hæga kaflanum býður Vivaldi hlustendum sínum inn í hlýjuna og yljar þeim við arineld, en í lokakaflanum er hann aftur kominn út í gaddinn, á ótryggt skautasvell meðan norðanvindurinn blæs.

TÓNLISTIN Á ÍSLANDI

Sinfóníuhljómsveit Íslands hefur fjórum sinnum áður flutt Árstíðir Vivaldis í heild. Anne-Sophie Mutter lék allt verkið undir stjórn Jean-Pierre Jacquillat árið 1985, en fimm árum síðar skiptu fjórir fiðluleikarar með sér flutningnum: Andrzej Kleina, Bryndís Pálsdóttir, Laufey Sigurðardóttir og Lin Wei. Árið 1993 léku einleik þau Guðný Guðmundsdóttir, Júlíana Elín Kjartansdóttir, Lin Wei og Zbigniew Dubik, en árið 1996 fór Guillermo Figueroa með einleikshlutverkið í öllum konsertunum.

Vorið

Vorið er komið, fuglar kætast
og fagna því með glöðum söng.
Lindir streyma fram, í andvara
að vestan, og hvísla blíðlega.

Himinninn sveipast svörtum hjúpi
við þrumur og eldingaleiftur.
Söngur fuglanna þagnar
og lifnar svo aftur þegar birtir.

Á indælu blómguðu engi,
við ljúfan þyt í laufi og grasi
sefur hjarðsveinn, og hundur hjá.

Í sveitinni er leikið á sekkjarpípur
og hirðar og skógardísir dansa
undir skínandi vorhimni.

Sumarið

Í steikjandi sólarhita þjást
menn og dýr, og fura sviðnar
Gaukur fer að gala, og með honum
turtildúfa og næturgali.

Sætur vestanblær líður yfir,
en á móti honum blæs úr norðri.
Hjarðsveinninn hóar, og skelfist
við trylltan storminn, og örlög sín.

Svefninn flýr úr limum hans
af ótta við þrumur og eldingar
og flugnager og mývarg.

Óttinn er ekki ástæðulaus:
Þrumur og eldingar og haglél
eyða bæði ilmgresi og korni.

Haustið

Með dansi og söng fagna
bændur góðri uppskeru,
og upptendraðir af veigum vínguðsins
falla þeir að síðustu í svefn.

Söngur og dans eru úti
og lögin glöðu líka.
Árstíðin sem gengur í garð
laðar menn í væran svefn.

Í bítíð leggur veiðimaður upp
með horn sitt, byssur og grimma hunda.
Bráðin flýr, og þeir rekja slóðina.

Hrædd og lúin, við hávaða
úr hundum og byssum, reynir hún
að flýja í sárum, en hún fellur.

Veturinn

Að skjálfa í harðri fönn
í gjósti grimmra vinda.
Stappandi fótunum linnulaust,
tennurnar glamrandi í kuldanum.

Að hvílast við eld, í friði
og sæld meðan hellirignir úti.
Að ganga varlega út á ís, hræddur um
að renna og detta.

Að hrasa og falla kyllifatur,
halda svo áfram á ísnum
þar til hann brestur og brotnar.

Að heyra svo í hliðgrindinni
vindana stríða, að sunnan og norðan.
Svona er veturinn: leiður og ljúfur.

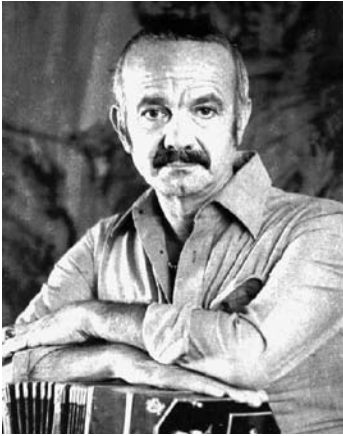
Sonnettturnar voru þýddar í tilefni af tíu ára afmæli Kammersveitar Reykjavíkur árið 1984 og voru birtar í tónleikaskrá SÍ 1996 með góðfúslegu leyfi þýðanda, Þorsteins Gylfasonar. Hér eru þær birtar á ný með leyfi erfingja hans.

TÓNLISTIN Á ÍSLANDI

Cuatro estaciones porteñas hafa aldrei áður verið fluttar á Íslandi. Þó má geta þess til gamans að árið 2004 flutti þýska söngkonan Ute Lemper lag Piazzollas, Buenos Aires, á tónleikum SÍ í Háskólabíói.

ASTOR PIAZZOLLA

Cuatro estaciones porteñas



Fá tónskáld hafa náð jafn mikilli hylli gegnum bræðing ólíkra tónlistarstefna og argentínski bandoneón-snillingurinn Astor Pantaleón Piazzolla (1921–1992), sem þróaði hefðbundna tangótónlist inn á nýjar brautir með því að flétta saman áhrifum úr djassi og klassískri tónlist. Hann var af ítölsku bergi brotinn en ólst upp að mestu í New York-borg, þar sem hann kynntist bæði djassi og Bach, og fékk bandoneón í gjöf frá föður sínum sem var orðinn þreyttur á útlegðinni og langaði í minnisgrip frá heimalandinu. Piazzolla sneri aftur til Buenos Aires árið 1937 og leitaði meðal annars ráða varðandi framtíðina

hjá píanóleikaranum Arthur Rubinstein, sem ráðlagði honum að sækja tónsmíðatíma hjá Alberto Ginastera. Hann sökkti sér í tónlist Stravinskíjs og Bartóks, og fékk styrk frá franska ríkinu til að nema við fótskör hinnar goðsagnakenndu Nadiu Boulanger í Parísarborg. Hann sagði síðar að hún hefði umturnað lífi hans á einum degi. Lýsing hans á fyrsta fundi þeirra er bráðskemmtileg:

Þegar ég hitti hana fyrst byrjaði ég á því að sýna henni símfóniurnar mínar og sönöturnar sem ég átti í kílóavís. Hún fletti þeim samviskusamlega og kvað síðan upp sinn hræðilega dóm: „Þetta er mjög vel samið.“ Punktur. Eftir langa þögn sagði hún: „Hérna ertu eins og Stravinskíj, þarna eins og Bartók, hér eins og Ravel, en veistu hvað? Ég finn engan Piazzolla í þessu.“ Og hún fór að spyrjast fyrir um einkalíf mitt, hvað ég gerði, hvaða tónlist ég léki eða léki ekki, hvort ég væri einhleypur, kvæntur eða í sambúð; hún var engu betri en njósnari frá FBI. Ég dauðskammaðist mín fyrir að segja henni að ég væri spilaði tangó. Loks viðurkenndi ég að ég spilaði í næturklúbbi. Ég kunní ekki við að nota orðið „kabarett“. Og hún svaraði: „Næturklúbbi, *mais oui*, en það er kabarett, ekki satt?“ „Jú,“ svaraði ég, og hugsaði með mér að ef svo færi sem horfði myndi ég enda með því að berja þetta kvendi í höfuðið með útvarpinu sem stóð á borðinu nærri okkur. Það var sannarlega hægara sagt en gert að ljúga að henni.

Hún hélt yfirheyrslunni áfram: „Þú segist ekki vera píanisti. Á hvaða hljóðfæri leikurðu eiginlega?“ Ég vildi ekki segja að ég spilaði á bandoneón, af því að ég hugsaði með mér: „Þá hendir hún mér út um gluggann hérna á fjórðu hæð.“ Að lokum játaði ég þó, og hún bað mig um að leika nokkra takta úr tangó eftir sjálfan mig. Þá galopnaði hún skyndilega augun, tók um hönd mína og sagði: „Þetta er Piazzolla, bjálfinn þinn!“ Og ég tók öll tónverkin sem ég hafði samið fram að þessu, tíu ár ævi minnar, og sendi þau beina leið til helvítis á tveimur sekúndum.

Tangóarnir fjórir sem saman mynda *Árstíðirnar fjórar í Buenos Aires* (Cuatro estaciones porteñas) urðu til á árunum 1964–70. Upphaflega voru þeir samdir fyrir kvintett: fiðlu, píanó, rafmagnsgítar, kontrabassa og bandoneón, en skömmu fyrir síðustu aldamót útsetti Leonid Desyatnikov verkið fyrir fiðlu og strengjasveit, með augljósri tilvísun í meistaraverk Vivaldis. Sú útgáfa kom út á hljómdiski með Gidon Kremer í einleikshlutverkinu og er nú mun kunnari en frumgerðin. Desyatnikov lumar á ýmsum skemmtilegum tilvísunum þegar vel er að gáð. Heimskringlan er nú einu sinni þannig gerð að þegar sól er hæst á lofti í Argentínu ríkir vetur á Ítalíu, og í sumarkafli Piazzollas má heyra glefsur úr vetrarkonserti Vivaldis.

Árstíðir Piazzollas eru einþáttungar en hver þeirra skiptist í nokkra kafla af ólíkum toga. Hér skiptast á seiðandi tangóar, spennuþrungnir rytmar og frjálsari spunakaflar, auk þess sem vísanir í ítalska barokkhefð skjóta upp kollinum af og til. Á stundum er engu líkara en að strengirnir breytist í slagverkshóp, og einleikarinn sýnir einnig nýstárlegar hliðar á hljóðfæri sínu. Því má með sannni segja að útsetningin falli vel að hugmyndafræði Piazzollas sjálfs, sem blés nýju lífi í gamlar hefðir og fór sínar eigin leiðir í einu og öllu.

ÁRNI HEIMIR INGÓLFSSON



Varla hefur nokkur íslenskur óperusöngvari náð jafn langt í sínu fagi og Kristinn Sigmundsson, sem er fastagestur í virtustu óperuhúsum heims og fær hvarvetna mikið lof fyrir flutning sinn. Skemmst er að minnast þess þegar hann söng hlutverk Ochs baróns í *Rósariddaranum* við Metropolitan-óperuna í beinni útsendingu um allan heim, meðal annars á Íslandi. Í síðastliðnum mánuði söng hann síðan bassahlutverkið í níundu sínfóníu Beethovens í Avery Fisher Hall og fékk sérstakt lof í *New York Times* fyrir frammistöðu sína þar.

Laugardaginn 5. júní kl. 17 heldur Kristinn sína fyrstu einsöngstónleika með Sínfóníu-hljómsveit Íslands um langt árabil og má fullyrða að eftirvæntingin sé mikil. Á efnisskrá tónleikanna hefur Kristinn sjálfur valið nokkrar af sínum eftirlætis aríum, eftir Beethoven, Rossini, Verdi og Wagner, meðal annars úr *Rakaranum í Sevilla*, *Don Carlo* og *Hollendingnum fljúgandi*. Auk þess syngur Óperukórinn í Reykjavík þætti úr *Tannhäuser* og *Hollendingnum* eftir Wagner, og *Fidelio* eftir Beethoven. Hljómsveitarstjóri er Petri Sakari, fyrrum aðalstjórnandi SÍ.

Tónleikarnir verða lokaviðburðurinn á Listahátíð í Reykjavík og án efa einn af hápunktum hennar þetta árið. Miðum fer fækkandi og því vissara að tryggja sér sæti strax!



Hjaltalín og Sinfóníuhljómsveit Íslands leiða hesta sína á stórtónleikum í Háskólabíói miðvikudagskvöldið 16. júní kl.20:00.

Þetta er í fyrsta sinn sem Hjaltalín leikur með Sinfóníuhljómsveitinni og eru liðsmenn hennar nú í óða önn að útsetja lögín fyrir stóra sinfóníuhljómsveit með öllu tilheyrandi. Útsetningarnar gera þeir Högni og Hrafnkell Egilssynir og Viktor Orri Árnason, en stjórnandi á tónleikunum verður Daníel Bjarnason. Hjaltalín og Sinfóníuhljómsveitin munu leika lög af plötum sveitarinnar, Terminal og Sleepdrunk Seasons,

en einnig verður frumflutt nýtt efni sem Hjaltalín hefur samið sérstaklega fyrir þessa tónleika.

Hljómsveitin Hjaltalín er einstök í sinni röð og hljómur sveitarinnar algjörlega sér á báti. Hljómsveitin hefur notið mikilla vinsælda að undanfögnu og hlaut nýverið Íslensku tónlistarverðlaunin.

Hjaltalín hefur mikið unnið með sinfóníska tóna í tónlist sinni og notað sinfónískar hljómsveitir í upptökum og á tónleikum. Nú fara þau alla leið með fullskipaða Sinfóníuhljómsveit Íslands og verða því hátt í 100 manns sem stíga á svið í Háskólabíó og flytja magnaða tónlist Hjaltalín. Óhætt er að lofa kraftmiklum og litríkum tónleikum.

HLJÓMSVEIT Á TÓNLEIKUM 23. OG 24. APRÍL 2010

1. fiðla

Sif Tulinius
Andrzej Kleina
Hildigunnur Halldórsdóttir
Júlíana Elín Kjartansdóttir
Rósa Guðmundsdóttir
Laufey Sigurðardóttir

2. fiðla

Greta Guðnadóttir
Ari Þór Vilhjálmsson
Joanna Bauer
Mark Reedman
Ólöf Þorvarðsdóttir
Roland Hartwell

Vióla

Þórunn Ósk Marinósdóttir
Sarah Buckley
Eyjólfur Alfreðsson
Svava Bernharðsdóttir

Selló

Sigurgeir Agnarsson
Sigurður Bjarki Gunnarsson
Auður Ingvadóttir
Margrét Árnadóttir

Bassi

Páll Hannesson
Richard Korn

Semball

Guðrún Óskarsdóttir

samstarfsaðilar

Sónata í A fyrir bragðlaukana

*Komdu á Skrúður áður en
þú ferð á tónleikana
og kvöldið verður ógleymanlegt.*



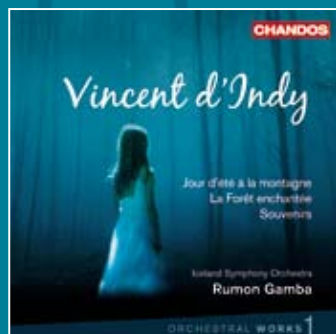
Skrúður
bistro • restaurant • bar

Hótel Sögu / S: 525 9970 / www.skrudur.is

CHANDOS

Discover the wonderful music of **Vincent d'Indy**

performed by the Iceland Symphony Orchestra
under Rumon Gamba.



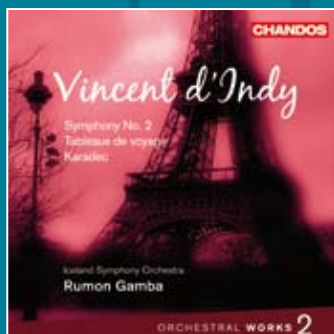
CHAN 10464

D'Indy: Orchestral Works, Volume 1

Grammy® nominated

'The rich orchestration in all three works is superbly realised by the excellent Iceland Symphony Orchestra under Rumon Gamba and the state-of-the-art Chandos recording; definitely a key record of d'Indy's orchestral output.'

Gramophone

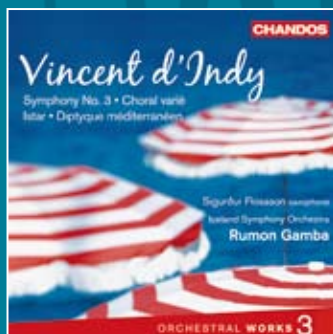


CHAN 10514

D'Indy: Orchestral Works, Volume 2

'Gamba's vibrant yet cogent interpretation plugs a glaring gap. As before, the playing of the Iceland SO combines commendable polish and contagious dedication, and Chandos' sound has both tangible presence and enticing glow. What a very good CD this is; bring on the next instalment!'

**Editor's Choice,
Gramophone**



CHAN 10585

D'Indy: Orchestral Works, Volume 3

*New recording – released
March 2010*

*Symphony No. 3 Sinfonia
brevis de*

*Bello Gallico • Diptyque
méditerranéen*

Istar • Choral varié

Purchase CDs from www.chandos.net

High quality mp3s and lossless downloads available at www.theclassicalshop.net